

er de personlige Kræfter; det er Højskolenes Lærerkæfter. Derfor gælder det om, at de ere stillede paa en saadan Maade, at de ere i Stand til at ofre deres Tid og Kræfter udelukkende til den Gerning. Højskolen har jo haft det Held, at, da den for over 30 Aar siden blev stabt, fik den straks en udmærket Stab af dygtige Lærerkæfter, der den Gang satte den i Gang paa en saadan Maade, at Undervisningen kunde holde sig tidsvarende i en lang Aarække, og den har for Døjeblikket det store Held, at den blandt sine Lærere har Kræfter, som have virket saa meget for Landbruget og Husdyrbruget, at deres Navne ere kendte, at de ere agtede og ærede ikke blot her i Landet, men ogsaa i en stor Del af Udlandet, og at man fra mange Steder i Udlandet drager hertil for at drage Nytte af de Erfaringer, som de have indbudet. Og til dem er der knyttet en Stab af yngre Kræfter, i hvilken der bor Egne og Vilje til at følge den Vej, de ældre have anvist. Naar det er Tilfælde, saa gælder det for Højskolen om altid at bevare sig saa dygtige og udmærkede Lærerkæfter, thi det er paa dem, det hele kommer til at hvile, det er dem, der komme til at bære Udviklingen. Derfor maa man se at stille dem paa en saadan Maade, at de dygtigste og bedste Kræfter kunne tragte derhen, og at de Kræfter, der komme der, ogsaa kunne blive der og arbejde udelukkende for Højskolen. De Herrer ville jo ikke være uvillende om, at der ikke alene fra Industrien her i Landet, men ogsaa fra andre Lande søges at vinde Kræfter, som ere uddannede i Højskolen, for at overtage en Gerning der. De Herrer ville vist nok erindre, hvad der skete for ikke saa Aar siden, hvorledes en Mand, hvem man i flere Aar havde haft Grund til at haabe at saa til at blive her, da han var særlig egnet til at lede det dyrefysiologiske Fodringsforsøg, ikke kunde modstaa Fristelsen til at modtage Ansættelse i et af vore Nabolande, da det varede saa længe, før det Spørgsmaal blev afgjort, om han kunde saa Ansættelse her; og det er i og for sig ikke saa underligt, at han tog her fra, naar man ikke kunde blive enig om at skaffe ham en fast Ansættelse med en tarvelig Begyndelsesgage af 2,800 Kr., da man straks bød ham en Stilling der, hvor Begyndelseslønnen var større end den højeste Lønning, han her kunde opnå, og hvor Slutningslønnen var lig med Slutningslønnen for Professorer ved vort Universitet. Et lignende Tilfælde foresaldt for kort Tid siden: En ung Mand, der arbejdede med stor Dygtighed i Højskolenes Tjeneste, ønskede gerne at blive der,

naar han kunde vente der at faa saa meget at leve af, som han behøvede til Sikring af en nogenlunde tarvelig Eksistens. Det var selvfølgelig ikke Højskolen muligt at give ham noget som helst Tilfagn om, hvorledes det vilde gaa med det Lovforslag, der nu behandles her i Dag, der kunde fra Højskolen Side kun svares, at det afhang af Rigsdagens Bestemmelse, og Rigsdagens Bestemmelser ere jo undertiden noget uberegnelige, saa det var fuldstændig umuligt at sige, om Lovforslaget vilde blive fremmet og vedtaget i Aar eller ikke. Man bød ham saa ved en større industriel Virksomhed en Ansættelse, hvor Begyndelsesgagen var større end den Begyndelsesgage, Landbohøjskolen var i Stand til at give ham, og hvor Slutningslønnen endog saa var 1600 Kr. større end den Slutningslønnen, han vilde kunne naa, naar han i 30 Aar havde været fast Lærer ved Højskolen. Under saadanne Forhold ville de Herrer vistnok kunne forstaa, at det er af stor Betydning, at der, hvis dette Lovforslag skulde blive vedtaget, samtidig ogsaa vedtages en Bestemmelse om Lærernes fremtidige Lønningsvilkår, thi det gælder om at gøre, hvad man kan, for at luge at drage de bedste Kræfter hen til Landbohøjskolenes Lærerkæfter, og dernæst ogsaa at stille dem saaledes, at de have Lust til at blive der og kunne ofre hele deres Tid og alle deres Kræfter til denne deres Gerning.

Jeg ventte, som jeg sagde før, hverken at faa noget Svar fra den ærede Ordfører eller at faa noget Tilfagn om, hvorledes han eller Udvalget ville stille sig i Fremtiden, thi jeg veed, at Vædringsforslagene ville blive vedtagne, hvorledes jeg end taler fra min Side, men jeg henstiller disse Bemærkninger, jeg her har fremjat, til velvillig Overvejelse for ærede Medlemmer, om de ikke muligvis, naar Sagen senere atter kommer til Behandling her i Tinget, ville stille sig noget mere gunstige overfor dette Spørgsmaal, end der er Udsigt til ved Behandlingen i Dag.

Berg: Inden Forhandlingen sluttes, vil jeg kun sige, at jeg forbeholder mig at stille Vædringsforslag til Sagens tredje Behandling.

Indenrigsministeren (Singerlev): Om Landbohøjskolenes Stilling i Almindelighed har der jo været Lejlighed til at udtale sig under Forhandlingerne om det Forslag til Forkastelse af Lovforslaget, som det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) havde stillet, saa at jeg ikke skal